

„otsi läbbi ja wata, et Kalilea-maalt ei olle ükski Prohvet üllestõusnud!“

Joan. IX. 1—14.

Jesus teggi sedda meest, kes pimme olli sündinud, jälle näggema, temma süllitas Ma peale, teggi mudda süljest ja woidis sedda mudda selle pimmeda silmide peale ja ütles temma vasto: „minne, pesse silmad Siloatikis“, siis läks temma suuna, pessi silmi ja tulli näggerw tagasi! Se olli ta jälle hingamisse pámal.

Joan. X. 1—21.

Siin rágib meie fallis Õnnisteggia tähhendamisse sannaga lamba-lautast ja farjatsest. „Kes ei lähhe sisse ukkest lammaste lauta, waid astub maialt sisse, se on warras ja rówel! agga kes ukkest sisse lähheb, se on lammaste farjane, sellel teeb uksehoidia lahti ja need lambad fuiwad temma heále, ja temma kutsub ommad lambad nimme párrast, ja wiib neid wálja; ja fui ta ommad lambad saab wáljaaianud, siis käib tenima nende eel, ja

need lambad käiwad temma járrel, sest nemmad tundwad temma heált!“ — (Öh armad luggejad, wótkem ka meie temma heált kuulda, wótkem ka meie rõmoga ja wásimatta temma járrel käia !)

Joan. X. 22—39.

„Siis peti firriko páwa Jerusalemmas, ja talve olli!“ — (Se firriko páaw, mis Juda rahwas piddas, et olnud mitte templi ehhitamisse mállestussefs, mis nad agga ühhe páwa piddasid, waid se olli üks rõmo pühha, mis nemmad näddala otsa piddasid selle Jumala armo-mállestussefs, et Juda rahwas sedda templi, mis Tiriia rahwas olli alwaks teinud, párrast woitmist jälle ollid puhhastanud ja pühhitserud). — „Kui Jefus sai öölnud: Minna ja se Issa olleme üks, ja minna ollen Jumala Poeg, siis otsisid nemimad ta tedda finniwóttja ja temma läks jälle nende käest árra!“

Keik need asjad, mis meie praego Joan. VII. peatükkist senni fui X. peat. 39 salmist